

Sygn. akt III CNP 48/09

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku wierzycieli S.M. i R.M.
przeciwko dłużnikom M.K., W.K., D.K. i J.K.
o egzekucję,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 grudnia 2009 r.,
na skutek skargi dłużników
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w N.
z dnia 19 sierpnia 2009 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 4 czerwca 2004 r., I C .../03, Sąd Rejonowy w N. zakazał pozwanym S.M., R.M. i E.S. wykonywania aktów przechodu przez działkę nr 70 w obrębie 29 w N. Orzeczeniu temu została nadana klauzula prawomocności i wykonalności.

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2009 r. Sąd Rejonowy w N. nałożył na dłużników M.K. i W.K. grzywny w kwocie po 20 100 zł z zamianą na wypadek nie zapłacenia na 134 dni aresztu, a na dłużników D.K. i J.K. grzywny po 1000 zł z zamianą na wypadek niezapłacenia na 10 dni aresztu i wyznaczył tym dłużnikom termin do dnia 15 lipca 2009 r. do wydania wierzycielom kluczy do bramy budynku będącego przedmiotem postępowania w sprawie o sygn. akt [...] pod rygorem wymierzenia surowszej kary.

Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2009 r. Sąd Okręgowy w N. oddalił zażalenia dłużników na postanowienie Sądu Rejonowego w N. z dnia 30 czerwca 2009 r.

Postanowienie Sądu Okręgowego oddalające zażalenie dłużnicy W.K., M.K., D.K. i J.K. zaskarżyli skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., odczytywanym łącznie z art. 417¹ § 2 k.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem stronie wyrządzona została szkoda. Z tego powodu wśród tzw. konstrukcyjnych wymagań skargi przewidziano obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), który oznacza złożenie przez skarżącego w skardze oświadczenia, że szkoda wystąpiła – ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru – oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia.

Skarżący powołali się w skardze na doznanie szkody polegającej na zezwoleniu na wykonywanie przejazdów, które zakłócają działalność Pracowni

Cukierniczej J.K. oraz powodują rozstrój zdrowia całej rodziny, a nawet agresywne zachowanie wierzycieli. Skutkują one zagrożeniem miru i spokoju domowego, a także stanowią niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia dłużników, ich dzieci i wnuków. Skarżący podnieśli również, że przejazdy przez północną część bramy wejściowej oraz przez podwórze spowodowały zniszczenie piwnic pod korytarzem bramy.

Jest oczywiste, że tak opisaną szkodę można odnieść wyłącznie do niepodlegającego badaniu w postępowaniu egzekucyjnym oraz nie zaskarżonego w niniejszej sprawie wyroku Sądu Rejonowego w N. z dnia 4 czerwca 2004 r., orzekającego co do istoty sprawy, a nie do objętego skargą postanowienia Sądu Okręgowego w N. z dnia 19 sierpnia 2009 r. W sprawie wywołanej wniesieniem skargi szkoda mogłaby wystąpić jedynie na skutek uiszczenia grzywny lub odbycia aresztu, jeżeli – oczywiście orzeczenie w tym przedmiocie byłoby niezgodne z prawem – ale skarżący nawet nie podnieśli tych okoliczności

Należy przy tym zaznaczyć, że między wydaniem zaskarżonego orzeczenia a szkodą musi zachodzić normalny, adekwatny związek przyczynowy. Brak takiego związku skutkuje niemożnością uznania, że szkoda została wyrządzona przez wydanie orzeczenia i oznacza, że skarga jest niedopuszczalna (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2006 r., V CNP 86/06, OSNC 2007, nr 3, poz. 47, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CNP 104/06, niepubl.).

Z tych względów należało orzec jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).